

Na Kanáry do Senohrab

Sláva, jede se na Kanáry! Sešli jsme se všichni na letišti a od tamud odletěli za neuvěřitelnou cenu až na Kanáry (sice vlakem, ale to je nepodstatný). Když jsme dorazili na místo, bylo kůžocitné, že toho vedra je na nás přece jenom trochu moc, a tak jsme se převlékli a někteří i přezuli do letních obleček (a žabek). Že jsou Kanáry velmi vlhké (rozuměj bláťativé) ostrovy, jsme poznali ještě předtím, než jsme vybalili a složili svá zavazadla. Zástupci tamější fauny měli opravdu podivuhodné názvy a tvary. Například jsme potkali obrovskou ještěrku, která vypadala jako pes, ale říkalo se jí *Gallotia gomerana*. Naštěstí nás na ni naši průvodci upozornili předem, takže se vždycky akorát strhnul řev a úprk k průvodcům, aby tu podivuhodnost nikdo neprehlídl. Příští zastávka se už naštěstí týkala jenom jídla a opalování lepícími papírky, ale taky válení se v louži pod kládou, na které jsme seděli při předobědu. Spatřili jsme moře, uvelebili jsme se na pláži a vydali jsme se lovit mušle. Přestože nás ohrožovaly medúzy a museli jsme lovit jen na jeden nádech, stálo to za představu, co si o nás musí myslet procházející Gollioty gomerany, když jsme vydávali ty zvuky, co jsme vydávali (něco jako glo, glo, glo, glo...). Za tu námahu při potápění jsme se museli posilnit tzv. okružujícím (rozuměj kolujícím) obědem a potom jsme se vydali na pokračování naší cesty podél moře (rozuměj Sázavy). Šli jsme dál, sledovali jsme propoulovající kry (což je v subtropickém pásmu dost neobvyklé) a nápisu na tabulích podél cesty. Vtom jsme

si všimli lahve s podivnou zprávou, která začínala: RUFCV TCNW LACJOLVPV... No neříkejte, že byste to rozluštili. Na chvíli jsme na zprávu zapomněli a pustili se do stavby hradů z písku (rozuměj klacků, kamenů a mechu). Domorodcům se hradы sice líbily, ale stejně jsme je museli nejdřív pochytat, než nám prozradili klíč k šifre ve zprávě z lávky (přičemž se nám hodilo to sledování ker, tabulí i jiných věcí). Z dopisu

jsme se teda konečně dozvěděli, že někdy někdo postavil obrovský hrad z písku, že za něj dostali tučnou odměnu a že ji

schovali v Hlásce, kam jsme zrovna měli namířeno. Předtím, než jsme šplhali ke Hlásce, jsme se nejdřív vytáhli se svými oblečky (rozuměj vyvrcholila soutěž o nejletnější vzhled). Nahoře jsme zjistili, že tam stejně už žádný poklad není, takže jsme zamířili na letiště. Cestou jsme se ale k pokladu přece jenom dopracovali, stačilo se potichu připlížit ... a snít ho. V letadle jsme se ještě zapojili do her s motivem zvířeny (nejen) Kanárských ostrovů a pak už jsme dorazili do Prahy se vším co k tomu patří (rozuměj se zimou). Tak ahoj na příští jednodeňáku.

Lída

Všudybud Vševezvěd

Jeden výlet, jeden den, jeden článek. Akorát. Neboli: byli jsem v Senohrabech na jednodenním výletě. Vlastně chvíli jsem byli i na Kanárech, ale to jen do chvíle, kdy jsme prokoukli podvodné agenturní agenty bůhvíodkud, kteří nám slíbili Kanáry- to je tak, když je to lástminyt. No nic, tak tedy na výletě do krajin českých kanárů, jsme zavítali na i na hrad Zlenice. Moc jsme si

kulturního dědictví se o něj stará. To jsme poznali, diskuse nad podivně šíkmou lichoběžníkovou střechou nám zabrala skoro celou dobu prohlídky(3minuty?). Na jejich stránkách se dozvítě, jakou technikou byla střecha přidělána na zničené zdi. Jediné co jsem pochopila, je, že to bylo asi pekelně těžké, ale profesionálně udělané. Že je taková šíšatá? To je dáno tím, že prostě zachraňovali co zbylo a neupravovali to, vzácný to památkářský duch. Kéž by víc

zřícenin mělo to štěstí na takovou péči.

Z historie je dobré vědět, že hrad

ho, pravda, nestihli prohlédnout, ale ono také není zatím moc o co stát. Ale blýská se na lepší časy a Spolek pro záchrannu

založený ve 14. století patřil pánum z Dubé, což byli jedni z nejvýznamnějších pánu podporujících Karla IV. Nu a pak

ještě, že do tohoto významného rodu patřil také jakýsi loupeživý rytíř Kuneš Rozkoš z Dubé. Někde je též zmínován jako Kuneš z Kozojed. Rozkošný to pán. O zlenické historii byla napsána dokonce kniha: poutavý detektivní příběh s názvem Zločin na Zlenicích hradě (autorem je R. Šimáček, tu si můžete buďto přečíst, nebo se kouknout na televizní film, občas ho dávají

hvězdičku po hvězdičce, ale ne vždy se to může podařit. Dále také bychom měli vyjmenovat planety sluneční soustavy (Merkur, Venuše, Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun) a vysvětlit fáze Měsíce, zatmění Měsíce a Slunce.

V roce 2006 se Mezinárodní astronomická unie usnesla, že Pluto, trpasličí planeta, už nebude ve sluneční soustavě. A tak vzniklo nové slovo: „zplutovat“. Víte, co znamená?

Znehodnotit někoho nebo něco, obvykle bez příčiny nebo vlastního zavinění. A tohle divné slovo bylo dokonce vyhlášeno v Americe slovem roku...

Ještě bych vám ráda řekla, že Planetárium, které je ve Stromovce kousek od Výstaviště, má stálou a moc pěknou

výstavu a vstupné pro děti je pouhých 5,- Kč. A také vysílá různé programy. Tak můžete vzít rodiče o víkendu na malý výlet do Stromovky a cestou se tam můžete zastavit. Program a spoustu dalších informací o hvězdách, planetách, dalekohledech a jiných zajímavých věcech najdete na www.planetarium.cz

Gizela

Fotka měsíce

Mírné pozdvížení způsobil ke konci minulého roku v redakci Týpka Vigo, když ohlásil, že se chystá založit novou rubriku. Jakožto zvídavému turistovi a táborníkovi mu totiž chyběly články, kde by se dozvídal různé praktické informace nejen do

na ČT2).

Tak tolik promoakce a zase za měsíc. Pampalá

P.S. Kdybyste chtěli přispět ke kráse Senohrab, můžete se přidat k Okrašlovacímu spolku pro Senohraby a okolí, moc hezký nápad, myslím. Uklízejí nepatřičný nepořádek z ulic a starají se o veřejná místa. Takových spolků by mělo být také víc.

Anežka

Odborky – Hvězdář

A je tu další z odborek – Hvězdář! Pro splnění této odborky bychom měli najít na obloze 8 určených souhvězdí, k tomu ještě Delfína a Poláru, Vegu a Mléčnou dráhu. Všechna souhvězdí by se mělo ukázat

divočiny. Například jak má vypadat správné vybavení na pořádnou výpravu a tak podobně. Rozhodl se tedy tyto články obstarávat sám, z čehož leckomu z redakce vstávaly vlasy hrůzou na hlavě. Vigo je totiž v tábornických kruzích velmi dobře znám svými netradičními metodami a postupy. Není tomu třeba tak dávno, co se vydal do Tater vyzbrojen pouze kalkulačkou a konzervou fazolí. A tak není divu, že se nakonec zbytku redakce podařilo Viga od jeho záměru odradit. Pokud ale doufáte, že si přece jen od něj něco přečtete, pak samozřejmě doufáte správně! Jelikož měl první díl své rubriky již napsaný, a to dokonce včetně ilustračního foto, uvolil jsem se sem nakonec propašovat úryvek tohoto článku, ve kterém se Vigo zabývá vhodnou turistickou obuví:

"Tradiční turistickou obuví jsou zpravidla pohorky. Zajisté byste našli dostatek argumentů, proč jsou právě ony tak vhodné, nicméně ze své vlastní zkušenosti mohu říci, že pro extrémní turisty (jako jsem třeba já) je to obuv zcela nepoužitelná. Neskutečně omezuje pohyb a též způsobuje časté přehrátí nohy,

nemluvě o ceně. Znalcům proto doporučuji zcela jiný model, a sice takzvané vietnamky neboli žabky (kdo nezná, nechť se podívá na ilustrační foto). V mnou provedeném zátěžovém testu na alpských ledovcích s přehledem

přípojka meziměstské trati Jablonec-

zvítězily, a to nejen dokonalejší klimatizací a komfortem při chůzi, ale také celkovým futuristickým designem. Samozřejmě pokud máte v plánu vyrazit na lehčí túru, jako například přechod Krkonoš či nějakou tu čtyřtisícovku, vystačíte v klidu naboso, ale na těžší terény jsou už žabky nezbytností."

Sami vidíte, že Vigo je v turistice o krok napřed a jeho rady by asi ne každému zcela vyhovovaly. Takže z dalších dílů jeho rubriky vám mohu již pouze citovat vybrané názvy: "Kořínky a brouci aneb turistova strava", "Spaní na stromě a skalních věžích", "Táboření za polárním kruhem" či "Boj s divokou zvěří otvírákem na konzervy".

Marcel

Co se děje na kolejích

Vítejte. Minule jsem k článku o libereckých tramvajích zapomněl připojit obrázek, a tak to nahradím v tomto čísle. Jedná se o kolejové křížení u terminálu MHD Fügnerova. Kolej zahýbající vlevo směruje do Lidových Sadů a je dvourozchodová (1000 i 1435 mm). Kolej, která jí křížuje je úzkého rozchodu a je to

přípojka meziměstské trati Jablonec-

Liberec na libereckou síť. Toť k minulému číslu.

Dnes se podíváme na aktuální problém z ulic. Jestli jste někdo v poslední době potkal v ulicích "příborník", s největší pravděpodobností se jeho jízda odehrávala v rytmu "techna" vycházejícího od podvozků. Ať za to může řídící software nebo způsob jízdy s vozem, každopádně tomu v tomto čase silně napomáhají permanentně oslizlé a vlhké kolejnice. Na takovémto kluzkém povrchu se může velmi snadno při brzdění stát, že se vozu zablokují kola a ten se nějaký kousek sklouzne a tím jak se sklouzne se mu na kolech vytvoří malé plošky, počítám tloušťky tak 1mm. Na vytvoření pořádného rámu to však stačí. Jak výrazné je klepání propiskou o stůl a teď si představte, že si pohazujete cca 7 tunami. Proti tomuto nešvaru má chránit více či méně fungující protiskluzová ochrana, která funguje jako ABS u auta, tzn.

pokud se kolo zablokuje, řídící logika by jej měla ihned uvolnit a znova pokračovat v brzdění při otáčejícím se kole. U Poršáků se v nově dodané sérii vyskytla v řídící logice chyba a tuto vychytávku nezvládají a tak si dělají plošky na kolech a vzápětí potom v ulicích ostudu. Ovšem pak zde proti skluzu máme klasické podsypávání pískem. Takový písek se dnes standartně nesype lopatkou, ale tlačítkem či pedálem se uvolní klapka zásobníku a z něj pak trubičkou pod kola padá píseček. Píseček by si měli modernější tramvaje umět

podsypávat i samy. Podsypává se v případě brzdění, rozjezdů i normálně při jízdě (třeba do kopce okolo Pražského Hradu ☺). Následky takového podsypávání pak můžete vidět v podobě hromádek písku u kolejí v zastávkách. Písek je v tramvajích skladován v podstavcích sedaček nad podvozky. Taková sedačka-zásobník není přidělaná ke stěně, ale stojí na takové kostce. Je-li potřeba za provozu doplnit písek, jsou na konečných k dispozici takové ty zelené sloupy, na kterých se zatáhne za páku a dole vám

nohy zasype písek. Třeba na Bílé Hoře ho byly k vidění haldy, pokud nebyl zásobník dostatečně "blbuvzdorně" uzamčen. Dále se písek do tramvají doplňuje ve vozovnách a pokud vím, tak v Motolské vozovně je na to připravený kompresor, z nějž se k tramvaji připojí "pískovod" a s pomocí stlačeného vzduchu by měl být do vozu bez námahy nahnán. No doufám, že to funguje tak pěkně, jak to tady píšu ☺. Na tramvajích lze malá dvířka na "dofukování" písku vidět v blízkosti předních dveří - je to takový čtvercový deklík zamčený čtyřhranem.

Tak snad jste se dověděli něco nového
a až vám to bude někdy klouzat,
nezapomeňte si podsypat.

Bodování

A máme tu opět naši oblíbenou rubriku ze světa bodů. Pořadí na prvních 3 místech se nijak dramaticky nemění, Eda si stále udržuje slušný náskok, ale jeho konkurenti mají ještě stále dost času na to, aby změnili pořadí. Jak to tedy nakonec skončí? Nechte se překvapit...

DRUŽINY

1	Zubří	102
3	Myšáci	99
2	Kamzíci	49
4	Křečci	47
5	Lochnesky	38

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	215
1	Eda	(ZU)
2	Helmut	(KA)
3	Mája	(MY)
4	Káča	(MY)
5	Lída	(KA)
6	Míša	(MY)
7	Sára	(ZU)

Ikarus

8	Chrob	(ZU)	123
9	Terka	(MY)	109
10	Žalud	(ZU)	87
	Lukáš	(KŘ)	87
12	Ondra	(LO)	79
13	Kristýna	(ZU)	77
14	Kačka	(KŘ)	74
15	Dolar	(KA)	68
16	Honza	(KŘ)	60
17	Sebík	(ZU)	58
	Pavel	(LO)	58
19	Jáchym	(ZU)	53
20	Nikolka	(KŘ)	50
	Honza	(MY)	50
	Honza	(LO)	50
23	Damián	(MY)	49
24	Marek	(MY)	42
25	Tomáš	(LO)	28
26	Vašek	(LO)	27
27	Richard	(KŘ)	24
28	Zuzka	(KŘ)	19
29	Matěj	(KŘ)	8
30	David	(LO)	7
	Katka	(KŘ)	7

KOČOVNÍ & SMAK

